

ที่ มท ๐๘๑๐.๖/ว ๗ ๕๑

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒

เรื่อง แจ้งแนวทางปฏิบัติการขอรับเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพของผู้ป่วยเอดส์ที่ต้องโทษจำคุก
เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด ยกเว้นจังหวัดนครสวรรค์

อ้างถึง ๑. ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

๒. กฎกระทรวงมหาดไทย ออกตามความในมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙

๓. ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
พ.ศ. ๒๕๔๘

๔. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๙๑.๓/ว ๑๕๔๕ ลงวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๑

๕. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๑๐.๖/ว ๐๓๕๗ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๖๐

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๑๐.๖/๕๑ ๘๓
ลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒

ด้วยกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้รับแจ้งจากจังหวัดนครสวรรค์ ขอรื้อเกี่ยวกับ
การขอรับเงินเบี้ยยังชีพผู้ป่วยเอดส์ของผู้ต้องขังที่อยู่ในเรือนจำ กรณีเรือนจำกลางนครสวรรค์ขอให้เทศบาล
นครนครสวรรค์ พิจารณาตรวจสอบและลงทะเบียนให้แก่ผู้ต้องขังที่อยู่ในเรือนจำกลางนครสวรรค์ ซึ่งป่วยเป็น
โรคเอดส์ (ตามแบบใบแสดงความเห็นของแพทย์ ท้ายประกาศกระทรวงการคลัง) และมีความประสงค์ขอรับเงิน
เบี้ยยังชีพผู้ป่วยเอดส์ เทศบาลนครนครสวรรค์พิจารณาจากระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจ่ายเงิน
สงเคราะห์เพื่อการยังชีพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และหนังสือกระทรวงมหาดไทย
ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๙๑.๓/ว ๑๕๔๕ ลงวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๑ มีความเห็นว่า ไม่สามารถรับลงทะเบียน
และจ่ายเบี้ยยังชีพผู้ป่วยเอดส์ให้กับผู้ป่วยเอดส์รายดังกล่าวได้ จึงขอรื้อว่าความเห็นดังกล่าวถูกต้องหรือไม่
โดยกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณาแล้วเห็นว่า ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๔๗
กำหนดให้ภูมิลำเนาของผู้ที่ถูกจำคุกตามคำพิพากษาถึงที่สุดของศาลหรือตามคำสั่งโดยชอบด้วยกฎหมาย
ได้แก่เรือนจำหรือทัณฑสถานที่ถูกจำคุกอยู่ จนกว่าจะได้รับการปล่อยตัว และระเบียบกระทรวงมหาดไทย
ว่าด้วยการจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ ข้อ ๖ กำหนดให้
ผู้มีสิทธิจะได้รับเงินสงเคราะห์ผู้ป่วยเอดส์ต้องมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตพื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และมีรายได้
ไม่เพียงพอแก่การยังชีพ หรือถูกทอดทิ้ง หรือขาดผู้อุปการะเลี้ยงดู หรือไม่สามารถประกอบอาชีพเลี้ยงตนเองได้
ประกอบกับกระทรวงมหาดไทยได้มีหนังสือแจ้งแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ
กรณีผู้สูงอายุต้องโทษจำคุก ว่าพิจารณาจากกฎกระทรวงมหาดไทย ออกตามความในมาตรา ๕๘
แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ ส่วนที่ ๖ การอนามัยและการสุขภาพ หมวด ๒
อนามัยของผู้ต้องขัง ข้อ ๗๐ กำหนดให้จ่ายเครื่องนุ่งห่มหลับนอนแก่นักโทษเด็ดขาดตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด
หมวด ๓ การรักษาพยาบาล ข้อ ๗๒ กำหนดให้เรือนจำทุกแห่งจัดให้มีสถานพยาบาลเพื่อเป็นการรักษาพยาบาล
ผู้ต้องขังที่ป่วย หมวด ๔ การเลี้ยงอาหารข้อ ๗๗ กำหนดให้ผู้ต้องขังได้รับประทานอาหารอย่างน้อย ๒ มื้อ

/คือ เข้าและเย็น...

คือ เข้าและยื่น เป็นการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังตามหลักปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน เรื่อง กำหนดมาตรฐานขั้นต่ำสำหรับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง ไม่ถือเป็นการได้รับสวัสดิการ หรือสิทธิประโยชน์อื่นใดจากหน่วยงานของรัฐ จึงมีสิทธิได้รับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ดังนั้น ผู้ป่วยเอดส์ที่ต้องโทษจำคุกในเรือนจำ จึงมีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือผู้ป่วยเอดส์เช่นเดียวกัน โดยเทศบาลนครนครสวรรค์ต้องตรวจสอบสภาพผู้ต้องโทษจำคุกให้ได้ข้อเท็จจริงที่มีความชัดเจนก่อนว่ามีคุณสมบัติ ตามข้อ ๑๐ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ หากปรากฏว่าผู้ต้องโทษจำคุกก่อนเข้าเรือนจำ มีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือผู้ป่วยเอดส์ ขณะอยู่ในเรือนจำก็มีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือผู้ป่วยเอดส์ตามเดิม

เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการขอรับเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพของผู้ป่วยเอดส์ที่ต้องโทษจำคุก ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ จึงขอให้จังหวัดแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทราบและถือเป็นแนวทางปฏิบัติ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุทธิพงษ์ จุลเจริญ)

อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กองพัฒนาและส่งเสริมการบริหารงานท้องถิ่น

ส่วนส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และคุณภาพชีวิต

โทร. ๐-๒๒๔๑-๙๐๐๐ ต่อ ๔๑๓๑ - ๔๑๓๕

ผู้ประสานงาน นางชฎานิศ ใจหาญ โทร. ๐๙๒-๐๗๖-๑๒๘๔

ที่ มท ๐๘๑๐.๖/๔ ๑๘๓

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒

เรื่อง ทหารือกรณีผู้ต้องขังอยู่ในเรือนจำขอรับเงินเบี้ยยังชีพผู้ป่วยเอดส์

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดนครสวรรค์

อ้างถึง ๑. ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

๒. กฎกระทรวงมหาดไทย ออกตามความในมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙

๓. ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘

๔. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๙๑.๓/ว ๑๕๔๕ ลงวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๑

๕. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๑๐.๖/ว ๐๓๕๗ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๖๐

๖. หนังสือจังหวัดนครสวรรค์ ที่ นว ๐๐๒๓.๓/๒๒๙๘๙ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๖๑

ตามที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้รับแจ้งจากจังหวัดนครสวรรค์ว่า ขอหารือเกี่ยวกับการขอรับเงินเบี้ยยังชีพผู้ป่วยเอดส์ของผู้ต้องขังที่อยู่ในเรือนจำ กรณีเรือนจำกลางนครสวรรค์ขอให้เทศบาลนครนครสวรรค์ พิจารณาตรวจสอบและลงทะเบียนให้แก่ผู้ต้องขังที่อยู่ในเรือนจำกลางนครสวรรค์ ซึ่งป่วยเป็นโรคเอดส์ (ตามแบบใบแสดงความเห็นของแพทย์ ท้ายประกาศกระทรวงการคลัง) และมีความประสงค์ขอรับเงินเบี้ยยังชีพผู้ป่วยเอดส์ จำนวน ๑ ราย เทศบาลนครนครสวรรค์พิจารณาจากระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๙๑.๓/ว ๑๕๔๕ ลงวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๑ มีความเห็นว่า ไม่สามารถรับลงทะเบียนและจ่ายเบี้ยยังชีพผู้ป่วยเอดส์ให้กับผู้ป่วยเอดส์รายดังกล่าวได้ จึงขอหารือว่าความเห็นดังกล่าวถูกต้องหรือไม่ นั้น

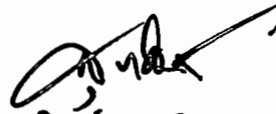
กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณาแล้วเห็นว่า ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๔๗ กำหนดให้ภูมิลำเนาของผู้ที่ถูกจำคุกตามคำพิพากษาถึงที่สุดของศาลหรือตามคำสั่งโดยชอบด้วยกฎหมาย ได้แก่เรือนจำหรือทัณฑสถานที่ถูกจำคุกอยู่ จนกว่าจะได้รับการปล่อยตัว และระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ ข้อ ๖ กำหนดให้ ผู้มีสิทธิจะได้รับเงินสงเคราะห์ผู้ป่วยเอดส์ต้องมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตพื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และมีรายได้ไม่เพียงพอแก่การยังชีพ หรือถูกทอดทิ้ง หรือขาดผู้อุปการะเลี้ยงดู หรือไม่สามารถประกอบอาชีพเลี้ยงตนเองได้ ประกอบกับกระทรวงมหาดไทยได้มีหนังสือแจ้งแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ กรณีผู้สูงอายุต้องโทษจำคุก ว่าพิจารณาจากกฎกระทรวงมหาดไทย ออกตามความในมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ ส่วนที่ ๖ การอนามัย และการสุขภาพ หมวด ๒ อนามัยของผู้ต้องขัง ข้อ ๗๐ กำหนดให้จ่ายเครื่องนุ่งห่มหลับนอนแก่นักโทษเด็ดขาดตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด หมวด ๓ การรักษาพยาบาล ข้อ ๗๒ กำหนดให้เรือนจำทุกแห่งจัดให้มีสถานพยาบาลเพื่อเป็นการรักษาพยาบาลผู้ต้องขังที่ป่วย หมวด ๔ การเลี้ยงอาหารข้อ ๗๗ กำหนดให้

/ผู้ต้องขัง...

ผู้ต้องขังได้รับประทานอาหารอย่างน้อย ๒ มื้อ คือ เช้าและเย็น เป็นการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังตามหลักปรัชญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน เรื่อง กำหนดมาตรฐานขั้นต่ำสำหรับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง ไม่ถือเป็นการได้รับสวัสดิการหรือสิทธิประโยชน์อื่นใดจากหน่วยงานของรัฐ จึงมีสิทธิได้รับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ดังนั้น ผู้ป่วยเอดส์ที่ต้องโทษจำคุกในเรือนจำ จึงมีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือผู้ป่วยเอดส์เช่นเดียวกัน โดยเทศบาลนครนครสวรรค์ต้องตรวจสอบสภาพผู้ต้องโทษจำคุกให้ได้ข้อเท็จจริงที่มีความชัดเจนก่อนว่ามีคุณสมบัติ ตามข้อ ๑๐ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ หากปรากฏว่าผู้ต้องโทษจำคุกก่อนเข้าเรือนจำมีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือผู้ป่วยเอดส์ ขณะอยู่ในเรือนจำก็มีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือผู้ป่วยเอดส์ตามเดิม

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุทธิพงษ์ จุลเจริญ)

อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กองพัฒนาและส่งเสริมการบริหารงานท้องถิ่น

ส่วนส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และคุณภาพชีวิต

โทร. ๐ ๒๒๔๑ ๙๐๐๐ ต่อ ๔๑๓๒, ๔๑๐๔ โทรสาร ๔๑๐๓

ผู้ประสานงาน ชญานิศ ใจหาญ โทร. ๐๙๒-๐๗๖-๑๒๘๔